

(Javen shod) sklicuje načelstvo »kmetijskega društva ob Rečici ob Savinji« na angeljsko nedeljo ob treh popoldne. Registrirana zadruga šteje nad 700 udov. Otvoritev trgovine bo prvi dan po zborovanju t. j. 4. septembra.

Kmečko zborovanje.

Iz Slov. Bistrice, dne 21. avgusta.

Čudne govorice so začele krožiti po našem okraju, ko smo izvedeli, da bo dne 20. avgusta v Slov. Bistrici kmečko zborovanje. Nekateri so pravili, da bo to socialdemokratski shod, drugi da bo shod za vse stranke. Nadalje se je govorilo, da bo na shodu govoril tudi nek nemški govornik, in da se bo udrihalo po slovenskih poslancih. Mnogo, zelo mnogo se je tudi besedičilo o namenu, v katerem je sklicatelj priredil shod. To govoričenje in besedičenje je uplivalo, da so se katoliško-narodni kmetje našega okraja pod vodstvom našega laporskega Mlakarja v velikem, impozantnem številu udeležili shoda.

Pri Neuholdu, kjer se je imelo vršiti zborovanje, je visela velika frankfurtarica raz streho. Gostilničar je zatrjeval, da je ta cunja v pozdrav nemškemu kolesarjem, ki so imeli isti dan v Slov. Bistrici neko komedijo. Četudi neradi, odločili so se kmetje nazadnje vendar le, da se udeležijo zborovanja v kljub tej frankfurtarici. A svojo nevoljo so pokazali gostilničarju na drug način. Gostilničar isti dan od naših kmetov ni dobil niti vinarja. Gostje, ki so prihiteli na zborovanje iz drugih krajev, so občudovali to vzorno narodno zadržanje slovenskih kmetov. Še predno se je začelo zborovanje, so zaseli katoliško-narodni kmetje zborovalne sobane.

Ob pol štirih se je začelo zborovanje. Kot vladin zastopnik je bil navzoč komisar Rajner iz Maribora. Sklicatelj otvori zborovanje in pozdravi mnogoštevilne zborovalce. Nenavaden je bil ta pozdrav! Zabičeval nam je sklicatelj, da za božjo voljo ne smemo govoriti o verskih rečeh, da ne smemo napadati drugih strank, da moramo biti tiho kakor miši. Toda komaj je izgovoril te besede ter predlagal volitev predsednika, že so začeli njegovi socialdemokratski znanci divjaški krik. Katoliško-narodni kmetje so imenovali svojim predsednikom tovariša Mlakarja iz Laporja, socialdemokratje pa so upili za črešnjevkega Goloba. Čeprav je bil Mlakar izvoljen z ogromno večino, vendar še so mokrači vedno kričali ime svojega kandidata. Naši so odgovarjali z navdušenimi klici: »Živio Mlakar!« A to še je mokrače bolj razjarilo. Upili so, da so jim pene tekale iz ust, bili z nogami ob tla, z rokami ob mizo. Nekaterim se je videlo, da so zavžili že preveč alkohola.

Gospod sklicatelj L. Kresnik jih je miril, a pokazalo se je, da tudi do njih nima nobenega upliva več. Divjali so naprej. V tem zasede izvoljeni predsednik Mlakar svoj prostor in imenuje podpredsednikom g. Kropca iz Studenic in tajnikom g. Medveda iz Laporja. Novo, podvojeno kričanje od strani socialdemokratov! Gospod predsednik da besedo gospodu poročevalcu za prvo točko: »Politični položaj in kmečki stan.« Govornik začne: »Mnogospoštovani zborovalci!« A komaj izreče te besede, zakričijo tudi mokrači. Razburjenost raste. Mokračke žene pomagajo mokračkim možem kričati in zmerjati nekatere navzoče osebe. Jeden mokrač skuša priti bliže govornika ter se zvija okoli mize. Predsednik in vladni zastopnik zakrijeta s hrbti govornika, somišljeniki pa pometnejo nemirnega sodruga zopet na svoj prostor nazaj. V dvorani je velikanska vznemirjenost. V tem se vladni zastopnik pokrije, v dvorani nastane tihota iz zastopnik izjavi, da je shod razpuščen. Kmetje pozdravijo te besede z vsklikom na neustrašenega, vrlega predsednika: »Živio Mlakar!« In skupno odkorakajo potem naši možje v narodno gostilno gospoda Petra Novaka. Frankfurtska

cunja pa je žalostno visela raz streho, kakor da bi vedela, da je zakrivila svojemu gostilničarju danes precejšnjo gmotno škodo.

Pri Novaku je bil čist zrak, brez mokraskega in nemškutarskega prahu. Bili smo prijatelji, somišljeniki med seboj. Živo veselje je kmalu zavladalo med nami. Napivali smo vrlemu Mlakarju, kateri edini je naš pravi tovariš in prijatelj: on misli in čuti z nami. On torej naj nas kmete v prihodnje sklicuje k zborovanjem, in nihče drugi. On je mož, njemu lahko zaupamo. Gosp. Kržišnik, kateri je prihitel iz celjske okolice k nam, napil je boljši prihodnosti kmečkega stanu. Lepo je govoril tudi kmet Jug o kmečkem položaju. Uprav viharo pa so bile pozdravljene besede g. Talerja, veleposestnika iz Št. Ilja pri Mariboru, ki je prinesel pozdrave šentiljskih kmetov, ki stojijo ob narodni meji na straži za slovensko zemljo in slovenski jezik. Gsp. Mlakar je v izbranih besedah napil svojim zavednim tovarišem kmetom. Gospod Taler se je enkrat vstal ter med burnim pritrditvjem navduševal v lepi napitnici navzoče, da naj glasno in javno zahtevajo zboljšanja kmečkih razmer. Upamo, da bomo g. Talerja odlej večkrat videli na enakih zborovanjih kot govornika.

Tako nam je med navdušenimi govori in veselim petjem hitro potekel odmerjeni čas. Razšli smo se s prepričanjem, da med katoliško-narodnimi kmeti vlada zavednost in pošteno veselje, med mokrači pa razdivjanost in nevednost. Živeli zavedni slovenski kmetje iz celega slovenjebistriškega okraja!

Gospodarske stvari.

Kako divjake vzrejati?

Sadjar mora pred vsem skrbeti, da dobó krepkih, zdravih divjakov. Če ti niso zdravi, dovolj močni, dobro zakoreninjeni, ne premladi, ne prestari za požlahtnjevanje, ne dobimo nikoli lepih in visokih dreves. Podloga razumnemu sadjarstvu so dobri divjaki. Te vzrejamo najbolje iz semena. Seme mora biti sveže in kaljivo, jedrce v njem pa belo in sladkega okusa, nikakor pa ne sme biti pikro in gnilobno. To velja o vseh naših sadnih vrstah. Semena nabiramo lahko, kedar pripravljamo sadje za sušilo, kedar ga točemo ali uživamo. Tropine treba večkrat skozi sito presejati, dokler ne ostanejo sama semena ali peske. Tropinam, katere smo sušili na peči, ne kaže izbirati pesek, ker jih je mnogo že nekaljivih. Zelo lepih in snažnih pesek dobimo, ako jih po obedih ali kedar jabolka in hruške režemo za sušenje, devamo na stran. Nekateri sejejo kmalu po prešnju peske s tropinami vred. Tega ni svetovati, ker malokdaj se posreči delo. Navadno zvbijajo tropine toliko miši, da požro vse peske. Jeseni in prvi zimski čas nabiraj sadjar pesek. Da ostanejo kaljive, vložijo jih v zaboje s peskom, s prstjo ali s stolčenim ogljem plastoma, zaboj zakoplji potem eden meter globoko v suho zemljo, da ne morejo miši do njega. Rano spomladi izkopljijo zaboj in posejijo peske brž, ko je vreme ugodno. Če se kažejo že cime, zadnji je čas, da posejijo peske. Sploh pa so peske od krepkih in trdnih drevesnih vrst boljše mimo vseh drugih. Na suhem hranjene peske cimijo brez odeje malokdaj precej spomladi; kožica je tako izsušena, da se ne dá precej premočiti. Sedaj misli nevednež, da takšne peske sploh ne bodo cimile, ker niso hitro spomladi, gre in izkopljijo semena in tako uniči vse. Zemlja mora biti za divjake dobra, sicer ne morejo tam vzrasti krepki, mladi divjaki. Sejati moramo redko, ker tako dobimo divjakov, kateri imajo mnogo korenin ter rasto hitro. Zatorej svetujemo jeseni zemljo 60 do 80 centimetrov globoko prekopati ali rigolati in pognojiti z dobrim, močnim kompostom, ki se raztrosi po vrhu. Kedar greš sejati, naredi 6 do 10 centimetrov globoke jamice po 50

do 60 centimetrov narazen. V te jamice položi peske, pritisni jih z roko in pokrij 3 centimetre na debelo s kompostom. Takšne drevesnične gredice treba potem večkrat opleti in z razredčeno gnojico politi; to pa le tedaj, kedar so drevesa nekoliko porasla. Vlage jim ne sme nikoli manjkati. Kdor jim hoče še bolj postreči, naj med drevesne vrstice ali sploh med nje vrže nekoliko kratkoslamnega, na pol sprhlega hlevnega gnoja. Ta ohrani drevescem vlago tudi ob hudi suši, plohe jim ne škodujejo veliko, sploh pa imajo zmerom dovolj hrane. Če smo tako ravnali, ničesar zanemarili, potem so že enoletni divjaki, ki so vsekakor več vredni nego dvoletni, za presajenje v drevesnico. Slabejša enoletna in zdrava drevesa pa treba izrjavati, ob koreninah obrezati, deblo jim prikrajšati in jih tako presaditi v dobro rigolano in pognojeno zemljo, to pa v vrste, v katerih stojé drevesa 6 do 8 centimetrov drugo od drugega, vrste pa morajo biti narazen 60 do 70 centimetrov. Črešnje, slive, orehe kaže saditi precej, kedar so zreli odpadli.

Se enkrat ponavljamo resnico, da moramo pred vsem skrbeti za zdrave in močne divjake, ako hočemo vzrediti lepih visokih dreves, kakoršnih nam sedaj živo manjka. Divjakov je pa najbolje dobivati le iz pesek. Skrbimo torej za to. Na majhnem prostoru na vrtu vzredimo lahko vsako leto po tisoč divjakov. Ako jih pocepimo in presadimo, imamo v kratkem lepih mladih dreves. In teh smo potrebni, da stara onemogla drevesa nadomestimo z novimi, čilimi ter prazne prostore zasadimo z rodnim drevjem! »Vrt.«

Listnica uredništva. G. V. P. v P.: Iskrena zahvala! Kakor hitro bo končan danes pričetni podlistek, pride Vaš na vrsto. Prosimo Vas natančnega naslova, da se Vam lahko tudi pisмено zahvalimo!

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pisмено naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v »Slov. Gosp.«)

Že stoletja znana deželna rogaška slatina »Templov vrelec«, izvirajoča iz čiste pečine, je kraljica vseh hladilnih pijač. 1 pristni zavoj s 25 bokalskimi steklenicami stane 4 gld. v Poljčanah. Naročuje se naj pri studenčnem oskrbništvu pošta Rogaska Slatina.

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gld. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe po »1.798« Gradec, poste restante.

Slovenci, Slovenke!

podpirajte »Našo stražo«; pristopajte k »Družbi sv. Cirila in Metoda«.

Štajarski Slovenci,

darujte za šolo v Muti